

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8C/264/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813202590
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7813202590.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Jarmilou Dušákovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, Praha, Česká republika, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava proti odporcovi: P. I., narodený XX.X.XXXX, U. XX, P., t. č. nachádzajúci sa na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom: B. Z. Ž., zamestnankyňa Okresného súdu E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Važecká 16, Prešov, právne zastúpený: JUDr. Ambróz Motyka, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 66.292,99 CZK s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 66.292,99 CZK s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 53.650,30 CZK od 2.9.2009 do 31.12.2009, s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 53.650,30 CZK od 1.1.2010 do 30.6.2010, so 7,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 53.650,30 CZK od 1.7.2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu navrhovateľa trovy konania vo výške 1.976,35 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa pôvodne podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 66.292,99 CZK s prísl., ako aj trov konania.

Aktívnu legitímáciu navrhovateľ odvodil zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.8.2009 uzavretou medzi postupcom Česká spořitelna, a.s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, IČO: 45244782 a postupníkom EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, 142 21 Praha 4, IČO: 25117483.

Postupca uzatvoril dňa 8.4.2008 s odporcom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000,00 CZK s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 12% ročne. Odporca sa zaviazal splácať istinu úveru v pravidelných mesačných splátkach po 893,00 CZK.

V zmysle čl. 8 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania odporcu so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace alebo so zaplatením viac než dvoch splátok v dohodnutej dobe, má postupca právo požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom.

Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej Zmluvy z dôvodu, že odporca si neplnil svoje povinnosti, vyplývajúce zo zmluvy a neplatil dohodnuté splátky, ku dňu postúpenia pohľadávky predstavoval

nedoplatok - sumu 66.292,99 CZK, z toho istina bola vo výške 53.650,30 CZK, splatný úrok 11.378,69 CZK a poplatky 1.264,00 CZK.

Nakoľko postupca a odporca sú rôznej štátnej príslušnosti, ide teda o spor s medzinárodným prvkom, bolo potrebné sa v prvom rade vysporiadať s otázkou použitia rozhodného práva pre riešenie predmetnej právnej veci.

Podľa Kapitoly II článku 3 bodu 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy lebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa čl. 29 vety prvej Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) Českej sporiteľne, a.s., právne vzťahy medzi klientom a bankou na základe týchto VOP sa riadia právnym poriadkom Českej republiky.

Keďže si účastníci v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami nariadenia a VOP zvolili, že sa zmluva spravuje právnym poriadkom Českej republiky, súd v predmetnom spore na vec aplikoval právo Českej republiky.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Sb. - Obchodného zákonníka Českej republiky účinného do 31. decembra 2013 (ďalej len „Obchodný zákonník“) sa touto časťou zákona riadia bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu o.i. . zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 262 ods. 4 a nasl. Obchodného zákonníka, na vzťahy podľa § 261 Obchodného zákonníka alebo na vzťahy podriadené Obchodnému zákonníku dohodou, podľa odseku 1 sa použijú, ak z tohto zákona alebo z osobitných právnych predpisov nevyplýva niečo iné, ustanovenia tejto časti na obidve strany; ustanovenia občianskeho zákonníka alebo osobitných právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách, adhézných zmluvách, zneužívajúcich klauzulách a iné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa sa použijú vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, je zodpovedná za porušenie povinnosti z týchto vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a na jej spoločné záväzky sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd v konaní vydal platobný rozkaz č. k 16Ro/49/2013-54 zo dňa 26.4.2013, ktorým zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 66.292,99 Kč s príslušenstvom.

Oznámením adresovaným a doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.4.2013 vstúpil vedľajší účastník do predmetného konania na strane odporcu a zároveň žiadal doručiť návrh na začatie konania s prílohami a priznať náhradu trov konania. Týmto podaním vedľajší účastník zároveň oznámil, že v prípade, ak bol vo veci vydaný platobný rozkaz, podáva proti nemu odpor. Predmetný odpor odôvodnil tým, že namietá neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky a z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania. Námietku premlčania a námietky voči neprijateľným zmluvným podmienkam a nekalým obchodným praktikám vzniesol aj vo veciach, v ktorých platobný rozkaz vydaný nebol.

V zmysle ust. § 93 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. (ust. § 93 ods. 2 OSP)

Podľa ust. § 93 ods. 3 OSP do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. (ust. § 93 ods. 4 OSP)

Platobný rozkaz bol vedľajšiemu účastníkovi doručený dňa 13.6.2013.

Proti platobnému rozkazu podal (prostredníctvom elektronických prostriedkov /podpísaný zaručeným elektronickým podpisom) odpor zo dňa 19.6.2013.

Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného a zúčastňuje sa konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporových strán).

Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O. s. p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov (viď Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 36C/204/2012-79 zo dňa 30. 11. 2012).

Ustanovenie § 93 ods. 3 OSP, pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, je preto potrebné vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, ale len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel.

Vedľajší účastník má podľa vyššie citovanej zákonnej úpravy rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, a jeho postavenie sa odvíja od účastníka, na ktorého podporu vystupuje. Ide však výlučne o práva a povinnosti procesnej povahy.

Procesné úkony vykonáva v konaní vedľajší účastník vo svojom mene a môže vykonať všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním, s predmetom konania a úkonmi, ktoré urobil sám účastník.

Právo podať opravný prostriedok má vedľajší účastník len v prípadoch a za podmienok ustanovených zákonom.

Odpor proti platobnému rozkazu je opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný) a vzhľadom na novelu OSP účinnú od 1. januára 2015, má vedľajší účastník v rozsahu legitimácie účastníka tiež právo podať odpor proti platobnému rozkazu, len ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom.

Odporcovi sa neporadilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, keďže sa t. č. nachádza na neznámom mieste a jeho pobyt nie je známy. Súd v zmysle § 29 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 29 OSP ustanovil odporcovi opatrovníka.

Navrhovateľ doručil súdu dňa 7.8.2013 vyjadrenie k podaniu vedľajšieho účastníka, v ktorom uviedol, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva, preto by na ňu súd nemal prihliadať, nakoľko ju neuplatnila oprávnená osoba.

Súd vo veci vytýčil pojednávanie, na ktorom právny zástupca navrhovateľa dňa 12.9.2013 uviedol, že zotráva na podanej žalobe a na písomnom vyjadrení zo dňa 2.8.2013. Navrhovateľ mal za to, že vedľajší účastník nie je oprávnený vzniesť námietku premlčania v predmetnej veci a navyše nárok nie je ani premlčaný vzhľadom na to, že podľa § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka došlo k pozastaveniu konania na Okresnom súde v Mladej Boleslavy a tým k predĺženiu premlčacej doby o jeden rok. Navrhovateľ

poukázal na to, že Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 8.4.2008. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000,00 CZK. Odporca bol povinný úver splácať mesačne po 893,- CZK k 25-temu dňu každého mesiaca. Odporca bol ku dňu 13.8.2008 v omeškaní už s 5-timi splátkami a v zmysle výzvy Českej sporiteľne, nezaplatením sumy 4.404,00 CZK (5 splátok) došlo k zosplatneniu úveru dňom 25.9.2008. Okrem dlžnej istiny si navrhovateľ uplatnil aj zákonný úrok z omeškania a to nie odo dňa splatnosti, ale odo dňa, kedy došlo k postúpeniu spornej pohľadávky na navrhovateľa. Čo sa týka zmluvného úroku, v zmysle úverovej zmluvy bol dohodnutý zmluvný úrok 12 % ročne. Predmetná istina predstavuje súčet nezaplatených splátok z úveru vrátane úrokov a nezaplatených poplatkov. Poplatky predstavujú 49,00 CZK za každý začatý mesiac za vedenie účtu a 400,00 CZK administratívny poplatok.

Opatrovníčka odporcu, ani vedľajší účastníci sa pojednávania nezúčastnili.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 OSP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd predmetnú vec prejednal v neprítomnosti opatrovníčky odporcu a vedľajšieho účastníka, v súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP.

Na pojednávaní dňa 11.2.2014 navrhovateľ trval na podanej žalobe v celom rozsahu z dôvodov vyššie uvedených, ktoré uviedol v písomnom podaní. V súvislosti s námietkou premlčania poukázal na písomné vyjadrenie z 6.2.2014, keď navrhovateľ v predmetnom konaní poukázal na to, že predmetný nárok nie je premlčaný s poukazom aj na ustanovenie § 405 ods. 1, 2 českého Obchodného zákonníka a v súvislosti s premlčacou lehotou poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 MCdo 4/2012 zo dňa 27.3.2013. Navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 66.292,99 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 53.650,30 CZK od 2.9.2009 do 31.12.2009, 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 53.650,30 CZK od 1.1.2010 do 30.6.2010 a 7,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 53.650,30 CZK od 1.7.2010 do zaplatenia a zároveň si uplatnil aj trovy konania - t. j. zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia z titulu neuhradeného úveru - pôžičky, uzavretej na základe úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, predmetom ktorej zmluvy bolo poskytnutie úveru odporcovi vo výške 50.000,00 CZK, z ktorej sumy nebolo zo strany odporcu nič uhradené. Odporca predmetný úver vôbec nesplácal, napriek tomu, že sa zaviazal ho mesačne splácať po 893,00 CZK, ktorý úver mal byť splatený do 27.4.2015. Úverová zmluva bola uzatvorená dňa 8.4.2008 a čerpané odporcom bolo dňa 23.5.2008 v celkovej výške 50.000,00 CZK. Žalovaná suma vo výške 66.292,99 CZK predstavuje celkový úver vo výške 50.000,00 CZK a suma 16.292,99 CZK predstavuje zmluvný úrok vo výške 12 % ročne vo výške 11.378,69 CZK a 3.650,30 CZK + 1.264,00 CZK je poplatok. Odporca bol aj mimosúdne niekoľkokrát vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy, ale na mimosúdne výzvy nereagoval. Keďže odporca si nesplnil svoje povinnosti a predmetný úver - splátky neuhrádzal riadne a včas, právny predchodca navrhovateľa odstúpil od úverovej zmluvy ešte v r. 2008 t. j. 13.8.2008, pričom účinky odstúpenia nastali dňom 25.9.2008. Právny predchodca navrhovateľa podal žalobu aj na českom súde - Okresnom súde Mladá Boleslav, dňa 14.9.2012, teda v zákonnej nepremiľanej lehote s tým, že následne žalobu zobral späť, dňa 25.9.2012 z dôvodu nevyožiteľnosti predmetného nároku. Uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 17.1.2013 a teda premlčacia doba mala uplynúť v predmetnej veci, dňa 17.1.2014. Navrhovateľ mal za to, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote s tým, že poukázal aj na ustanovenie § 405 ods. 1, 2 českého Obchodného zákonníka, ktoré je totožné so slovenským Obchodným zákonníkom a v zmysle Nariadenia Brusel I sa celý vzťah spravuje českým právom.

Súd po oboznámení sa s dôkaznými listinami, ktoré sú súčasťou spisu a to Zmluvou o úvere č. 3499645863 zo dňa 8.4.2008, Všeobecnými obchodnými podmienkami Českej sporiteľne a. s., výzvou dlžníka k zaplateniu dlhu zo dňa 13.8.2008, prehľadom úverového účtu, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.8.2009 + príloha č. 1 - oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10.9.2009, Výpisom z obchodného registra navrhovateľa, Výpisom z obchodného registra postupcu, stanoviskom vedľajšieho účastníka, písomným vyjadrením navrhovateľa k podaniu vedľajšieho účastníka, uznesením Okresného súdu Mladá Boleslav č. 118 EC 240/2012-42 zo dňa 17.1.2013, správami REGO SR, Mesta P., OR PZ SR P., ako aj celým obsahom spisu vyhovel návrhu v celom rozsahu a zaviazal odporcu na zaplatenie istiny spolu so zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania a tiež k zaplateniu trov

konania v prospech navrhovateľa a to rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8 C 264/2013 - 180. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý žiadal rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa sa vznesenou námietkou premlčania vôbec nezaoberal a žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo tejto námietke nevyhovel. Vo svojom odvolaní tiež poukázal na svoje procesné práva v pozícii vedľajšieho účastníka majú za to, že z takéhoto postavenia vyplýva aj jeho právo namietať premlčanie nároku. K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril aj žalobca, ktorý žiadal odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť, resp. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom odvolaní tiež poukázal na tú skutočnosť, že pohľadávka žalobcu nie je premlčaná.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné. Mal za to, že súd prvého stupňa sa dopustil procesného pochybenia, ktoré malo za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Prvostupňový rozsudok krajský súd zrušil podľa § 221 ods. 1/ O. s. p. a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Z uznesenia krajského súdu vyplýva, že súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozsudku sa nevyporiadal so vznesenou námietkou premlčania a z toho dôvodu bol rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný.

Súd v intenciách krajského súdu v Košiciach pokračoval v konaní.

Na pojednávaní, dňa 24. mája 2016 navrhovateľ trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Poukázal na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky tzv. Rím I, kde kapitola 2 článok 3 bod 1 ustanovuje, že zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Ďalej poukázal na bod 20 úverovej zmluvy a bod 29 VOP, v zmysle ktorých právnym poriadkom, ktorý si zmluvné strany zvolili je právny poriadok Českej republiky.

K otázke premlčania poukázal na viaceré rozhodnutia NS ČR a Vrchného súdu v Prahe, v ktorých sa vyslovili závery, že aj v prípade, že sa jedná o spotrebiteľský spor, na daný právny vzťah sa aplikujú ustanovenia o premlčaní upravené Obchodným zákonníkom ČR.

Poukázal tiež na skutočnosť, že pred uplynutím premlčacej doby bol vydaný návrh na vydanie platobného rozkazu a to 14.09.2012 - konanie o návrhu bolo vedené na OS Mladá Boleslav č. k. 118 EC/240/2012. Následne došlo k späťvzatiu žaloby, konanie bolo zastavené, ale v zmysle § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka ČR v prípade, ak v konaní nebolo rozhodnuté vo veci samej - čo bolo aj v danom prípade - v dobe skončenia súdneho konania ak by uplynula premlčacia doba, táto sa predlžuje tak, že sa neskončí skôr, ako 1 rok odo dňa, kedy sa skončilo súdne konanie. Konanie bolo zastavené dňa 17.01.2013 a v súlade s § 405 ods. 2 bolo možné pred uplynutím premlčacej doby podať žalobu do 17.01.2014, kým v predmetnej veci žaloba bola podaná dňa 01.03.2013, čiže pred uplynutím premlčacej doby.

Vedľajší účastník vo svojom stanovisku poukázal na viaceré ustanovenia českého Obchodného a Občianskeho zákonníka a trval na vznesenej námietke premlčania.

Súd sa opätovne oboznámil s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu, ako aj odvolaním vedľajšieho účastníka, vyjadrením navrhovateľa k odvolaniu vedľajšieho účastníka, vyjadrením opatrovníka odporcu, zrušujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, ako aj celým obsahom spisu.

Medzi postupcom a odporcom vznikol uzavretím Zmluvy obchodný záväzkový vzťah, podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákonník, na základe ktorého postupca poskytol v prospech odporcu úver, s úverovým limitom v dohodnutej výške a odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť postupcu poskytnúť peňažné prostriedky v dohodnutej výške, čo aj urobil, kým odporcovi vznikla povinnosť plniť ustanovenia Zmluvy, čo odporca preukázateľne porušil, keď v Zmluve dohodnuté splátky neuhrádzal a úver vôbec nesplácal.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi občianskeho práva.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k tomu právnomu záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný a opodstatnený. Záväzok odporcu vznikol na základe úverovej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi Českou sporiteľňou, a.s. a odporcom. Tento záväzkový vzťah je nepochybne zmluvou o úvere, podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ČR, a teda absolútnym obchodom. Súčasne však ide o záväzkový vzťah, ktorý má spotrebiteľský charakter a preto pre neho platia obmedzenia uvedené v § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka ČR. Týmto ustanovením sú stanovené špecifické výnimky z pôsobnosti úpravy Obchodného zákonníka pre záväzkové vzťahy, keď ustanovuje, že na spotrebiteľské zmluvy je nutné vždy použiť ustanovenia občianskeho zákonníka, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Týmto ustanovením je špeciálne určený vzťah úpravy Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a osobitných zákonov smerujúcich k ochrane spotrebiteľa. Podľa kogentnej úpravy tohto odseku sa pre obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých jednou zo strán je osoba, ktorá nie je podnikateľom, použijú sa ustanovenia Občianskeho zákonníka a ustanovenia osobitných zákonov smerujúcich o ochrane spotrebiteľov, v tých prípadoch kde je to v prospech strany, ktorá nie je podnikateľom, teda podľa okolností tie ustanovenia, ktoré sú v prospech strany, ktorá nie je podnikateľom, alebo tie ustanovenia, ktoré sú pre ňu výhodnejšie. Uvedené ustanovenie však nie je možné v žiadnom prípade vykladať tak, že by spotrebiteľovi umožňovalo si ľubovoľne vyberať, kedy a v akom rozsahu svoj záväzkový vzťah podriadi občianskemu a kedy obchodnému zákonníku. Preto Najvyšší súd ČR ako aj všeobecné súde Českej republiky ustálili, že v prípade úverových zmlúv sa daný právny vzťah spravuje obchodným zákonníkom a to aj v prípade, ak je jednou zo strán spotrebiteľ. Ustanovenie o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa a preto nie je možné použiť na úpravu tejto otázky úpravu občianskeho zákonníka, konkrétne ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka ČR.

Podľa ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. S účinnosťou novely číslo 163/2005 Sb., výška úroku z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úroku z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka. S účinnosťou novely číslo 33/2010 Sb. výška úroku z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov.

Pretože omeškanie odporcu s plnením dlhu bolo preukázané, súd priznal navrhovateľovi okrem v zmluve dohodnutého zmluvného úroku aj navrhovateľom uplatnený zákonný úrok z omeškania za žalované obdobie vo výške od 7,75 % do 8,5 % ročne, v zmysle vyššie citovaných ustanovení.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., keď účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ, ktorý bol v konaní úspešný si uplatnil trovy konania vo výške 1 976,35 Eur (154,50 Eur zaplatený súdny poplatok a 1 821,85 Eur trovy právneho zastúpenia).

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z:

- desiatich úkonov právnej pomoci vyčíslených podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov:

1. prevzatie a príprava zastúpenia - 101,25 Eur + režijný paušál 7,81 Eur
2. podanie návrhu na začatie konania - 101,25 Eur + režijný paušál 7,81 Eur
3. účasť na pojednávaní dňa 8.8.2013 - 25,31 Eur + režijný paušál 7,81 Eur
4. účasť na pojednávaní dňa 12.9.2013 - 101,25 Eur + režijný paušál 7,81 Eur
5. vyjadrenie k podaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 6.2.2014 - 101,25 Eur + režijný paušál 8,04 Eur
6. účasť na pojednávaní dňa 11.2.2014 - 101,25 Eur + režijný paušál 8,04 Eur
7. vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11.05.2014 - 101,25 Eur + režijný paušál 8,04 Eur
8. vyjadrenie k výzve zo dňa 14.03.2016 - 101,25 Eur + režijný paušál 8,58 Eur
9. účasť na pojednávaní dňa 24.05.2016 - 101,25 Eur + režijný paušál 8,58 Eur
10. účasť na pojednávaní dňa 16.06.2016 - 101,25 + režijný paušál 8,58 Eur

Súd nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľa odmenu za jeden úkon právnej pomoci - zaslanie pokusu o zmier, keďže predmetný úkon nebol realizovaný v tomto konaní, navyše Vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov účinná od 1.6.2009 tento úkon právnej služby nepozná. Trovy právneho zastúpenia za desať úkonov právnej pomoci spolu s režijným paušálom predstavujú sumu 1.221,19 Eur (1.017,66 Eur + 20% DPH).

- náhrady za stratu času: pojednávanie dňa 8.8.2013 a 12.09.2013, cesta autom Košice - Rožňava - Košice, 2 x 6 polhodín x 13,01 Eur = 156,12 Eur + 20% DPH, t. j. 187,34 Eur

- náhrady za stratu času: pojednávanie dňa 11.2.2014, cesta autom Košice - Rožňava - Košice, 6 polhodín x 13,40 Eur = 80,40 Eur + 20% DPH, t. j. 96,48 Eur (navrhovateľ si z dôvodu účasti dňa 11.2.2014 na Okresnom súde Rožňava aj na ďalšom pojednávaní uplatnil 1 náhrady za stratu času v sume 48,24 Eur)

- náhrady za stratu času: pojednávanie dňa 24.5.2016 a 16.6.2016, cesta autom C. - P. - C., 2 x 6 polhodín x 14,30 Eur = 171,60 Eur + 20% DPH, t. j. 205,92 Eur

- v zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách: na pojednávanie dňa 8.8.2013, 12.9.2013, 24.5.2016 a 16.6.2016 bolo na dopravu použité osobné motorové vozidlo AUDI A6, C., - 0,183 Eur/km; 544 km x 0,183 Eur/km, t. j. 99,55 Eur náhrada za amortizáciu podľa opatrenia MPSVR SR č. 632/2008 Z. z.; spolu s 20% DPH, t. j. 119,46 Eur

- zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, priemerná spotreba 5,0 l/100 km; spolu 544 km x 5,0 l/100 km; t. j. 27,20 x 1,1 Eur; t. j. 29,92 Eur náhrada za spotrebované pohonné hmoty; spolu s 20% DPH, t. j. 35,90 Eur

- zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách pri použití autobusovej dopravy: 1x cesta C. - P. na pojednávanie dňa 11.2.2014 vo výške 3,80 Eur, 1x cesta P. - C. z pojednávania dňa 11.2.2014 vo výške 3,80 Eur; spolu 7,60 Eur spolu s 20% DPH; t. j. 9,12 Eur (navrhovateľ si z dôvodu účasti dňa 11.2.2014 na Okresnom súde P. aj na ďalšom pojednávaní uplatnil 1/2 z cestovných náhrad v sume 3,80 Eur)

Spolu súdom priznané celkové trovy konania predstavujú sumu 1.976,35 Eur (154,50 Eur súdny poplatok a 1.821,85 Eur trovy právneho zastúpenia).

O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania právnemu zástupcovi navrhovateľa rozhodol podľa ust. § 149 ods. 1 O. s. p. podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd trovy konania, v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. nepriznal, pretože odporca ani vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane odporcu, nemali vo veci úspech, a to ani čiastočný a preto im nevzniklo právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3/ O. s. p.), uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2/ O. s. p. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolanie môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným.